

С. Каквото що смѣсти Бѡга Аврааимовый о дѡмз; кога слезна, и ѿде съ него [а Мшѹс. ѿ. 8. в. ѿ.]

Ѣр. А какъ обгнѣнь о на Божество то не изгорѣ женско то тѣло?

С. Каквото не изгорѣ кѡпина та въ пѣстына та, така дѣва родѣ, и дѣва остана (в. Мшѹс. 7. ст. в.).

Ѣр. Прѡчее привидѣнїемз, и мнѣнїемз се ѿз неа родѣ, а не истиннш, защо това ѣ невозможнѡ, и всїчкимз невѣроатно.

С. Онова време какъ влезнѡ Аврааимъ при Данїїла въ ровъ а Левскїй, и врата та на ровъ бѣха сосъ оузы и печаты затворѣни и подтврждѣни, и кажи ми, какъ влезнѡ тѡй, и излезнѡ, и нї врата та шворѣ, нї печаты те поколѣва (Дан. 1. ст. 11).

Ѣр. Тѡлкш си готѡвъ да ѿзнамерѡваш шкѣты, шотѡ нїкоѣ не мѡже да се намѣри закѡвъ катѡ тѣбе, но това ми соблазнѡва дѣхъ а, чѣ понѡждѣна быдѣ смертъта на твоєгѡ Хрѣта.

С. Понѣже не знѡешъ тѡйна та на страсти те, и на смертъта мѡ, зарадѣ това трѣбе да се соблазнѡваш: нѡ слѣшай що дѣла прорѡкъ Давїдъ за предѡтелѡ Іѣда: ѡдѣй хлѣбы моѡ возвеличи на мѡ запинѡнїе (псал. 11. ст. 1.) и послѣ пакъ дѣла за него: и облечѣса въ клѡтъ ѡкъ въ рїзѣ, и вниде ѡкъ вода ко оутрѡбѣ ѡгѡ, и ѡкъ ѡлей въ кѡсти ѡгѡ (псал. 71. стр. ѿ.) и не восхѡтѣ благословѣнїѡ, оудалиса ѡ него (ст. 31.) И за книжницы те и архїерїи те, и за совѣтъ а ѿмз, дѣто се совѣщаха на Гѡда, дѣла: На мѡ шептѡхъ всї врази моѣ, на мѡ помышлѡхъ злѡ мнѣ, слѡво законопрестѣпноє возложїша на мѡ (псал. 11. ст. ѿ. 2.) и злѡ за благѡ, и ненавистъ за возлюблѣнїе моѡ (псал. 71. ст. 6.). И на дрѡго мѣсто пакъ Ісѡїѡ дѣла ѡ ваше лице: свѡжемъ прѡведнаго, ѡкъ небѡденъ намъ ѡсть (гл. 7. ст. 1.). И за цѣна та мѡ дѣла Захарїї: коѡ то цѣна дѡдохте на предѡтелѡ Іѣда, заплаѡта за кровѡвїїство то. И прїѡша трїдѣсѡтъ срѣбреникъ цѣнѡ цѣнѣннагѡ, ѡгѡже цѣнїша ѡ сынѡкъ Ісраїлевъ: и дѡша ѡ на склѡ скѡдѣлнїче, ѡкоже сказа мнѣ Гѡдъ (1. кн.). зарадѣ предѡтелство то дѣла Давїдъ: Вскѡю шатѡшасѡ ѡзыцы, и лѡдїе полчїшасѡ тшѣтнѡмз, предѡташа царїѡ зѣмстїи, и кнѡзи совѣрашасѡ въ кѡпѣ на Гѡда, и на Хрѣта ѡгѡ (псалм. 6. ст. 1. в.).

Ѣв. ѡзыкъ ли смѣ не? лѡдїе се нарекохѡме, а царїѡ и кнѡзи, за коѡ причїна се ѿменѡваме?

С. Не дѣла ли Бѡгъ Аврааимѡ, защо, сотворѣ та въ ѡзыкъ кѣлїи (1. Мшѹс. 1. ст. в.) ѡ това и кѣе ѡзыкъ се наричѡте: и Мшѹсѣй не рѣче ли къ Бѡгѡ: и прослѡвлѡксѡ ѡзъ же и лѡдїе твоѣ сїи пѡче всѣхъ ѡзыкъ (в. Мшѹс. 17. ст. 31.) и разѡмѣютъ, рече, ѡкъ лѡдїе твоѣ ѡзыкъ сѣй, и лѡдїе и ѡзыкъ (ст. 31.). А това що дѣла: Предѡташа царїѡ зѣмстїи, и кнѡзи совѣрашасѡ въ кѡпѣ на Гѡда